

Tegning af Poul Winther fra 'Stranden'.

Bog og billede i øm clinch

GRAFIKKEN OPLEVER — i høj grad takket være den værkstedsånd, der i et halvt århundrede har præget Kunstakademiets grafiske skole — en dejlig, lang blomstring herhjemme, som to unge forlag i disse år med smittende livslyst har gjort til deres sag. Det er Brøndums forlag, der fylder ti år i år, og det er det særdeles uortodokse Forlaget Sommersko. Begge er på vej til at gøre det til en specialitet at bringe bog og billede så nært sammen, at det ofte kan virke meningsløst at bruge det gode, gamle begreb 'den illustrerede bog' om deres publikationer.

DET ER VÆSENTLIGT, at de nye forlæggere, Hans Jørgen Brøndum, og to af Sommerskos ledere, Kenn Andre Stilling og Jens Birkemose, alle kommer fra billedkunsten eller stadig dyrker billedets kunst som deres. De har nær kontakt med næsten alle tidens danske grafikere, og de udnytter veloplagt denne værdifulde kontakt. Det bliver vi bestandig mindet om.

Sidst er det sket i disse dage, da Klaus Rifbjerg har gjort indsigelse mod anmeldelsen af hans og maleren og grafikereren Poul Winthers bog 'Stranden'. Uden at ville blande mig i diskussionen mellem forfatteren og litteratur-kritikeren, der

begge selv skriver i disse spalter, må jeg sige, at Poul Winthers skitser, grafiske studier og gennemtegnede 'strandfund' er så inspirerede som grafiske arbejder, at sortekunstens venner vil sætte stor pris på dem og med glæde kan vende tilbage til dem gang på gang. Dette siges for at bygge den bro mellem teksternes og billedets læsere, som den nye genre kræver... altså den specielle billed-tekst-bog, Sommersko og Brøndums Forlag dyrker.

FRA BRØNDUM er der nylig udsendt Inger Christensens og Svend Wiig Hansens 'Det malede værelse' og Dan Turells 'Nytår i Rom', vori grafikereren og maleren Leif Lage optræder med nogle helt uortodokse improvisationer trykt ovenpå tonede fotografier af romerske arkitektur-perler. Det er et mere problematisk billed-tekst-fotoresultat, der er kommet ud af dette eksperiment end samarbejdet mellem Inger Christensen-Wiig Hansen. Men der kan ikke herske tvivl om, at det også er et eksempel på at billede og tekst for tiden går i clinch — som bokserne siger — på den kærligste måde. Og det skal vi være glade for.

PIERRE LUBECKER.